

Jakovljeva

¹ Jakov, sluga Boga i Gospodina Isusa Krista: dvanaestorma plemena Raseljeništva pozdrav.

² Pravom radošću smatrajte, braćo moja, kad upadnete u razne kušnje

³ znajući da prokušanost vaše vjere rađa postojanošću.

⁴ Ali neka postojanost bude na djelu savršena da budete savršeni i potpuni, bez ikakva nedostataka.

⁵ Nedostaje li komu od vas mudrosti, neka ište od Boga, koji svima daje rado i bez negodovanja, i dat će mu se.

⁶ Ali neka ište s vjerom, bez ikakva kolebanja. Jer kolebljivac je sličan morskom valovlju, uzburkanu i gonjenu.

⁷ Neka takav ne misli da će primiti što od Gospodina -

⁸ čovjek duše dvoumne, nepostojan na svim putovima svojim.

⁹ Neka se brat niska soja ponosi svojim uzvišenjem,

¹⁰ a bogataš svojim poniženjem. Ta proći će kao cvijet trave:

¹¹ sunce ogranu žarko te usahnu trava i cvijet njezin uvenu; dražest mu lica propade. Tako će i bogataš na stazama svojim usahnuti.

¹² Blago čovjeku koji trpi kušnju: prokušan, primit će vijenac života koji je Gospodin obećao onima što ga ljube.

13 Neka nitko u napasti ne rekne: "Bog me napastuje." Ta Bog ne može biti napastovan na zlo, i ne napastuje nikoga.

14 Nego svakoga napastuje njegova požuda koja ga privlači i mami.

15 Požuda zatim, zatrudnjevši, rađa grijehom, a grijeh izvršen rađa smrću.

16 Ne varajte se, braćo moja ljubljena!

17 Svaki dobar dar, svaki savršen poklon odozgor je, silazi od Oca svjetlila u kome nema promjene ni sjene od mijene.

18 Po svom naumu on nas porodi riječju Istine da budemo prvina neka njegovih stvorova.

19 Znajte, braćo moja ljubljena! Svatko neka bude brz da sluša, spor da govori, spor na srdžbu.

20 Jer srdžba čovjekova ne čini pravde Božje.

21 Zato odložite svaku prljavštinu i preostalu zloću i sa svom krotkošću primite usađenu riječ koja ima moć spasiti duše vaše.

22 Budite vršitelji riječi, a ne samo slušatelji, zavaravajući sami sebe.

23 Jer ako je tko slušatelj riječi, a ne i izvršitelj, sličan je čovjeku koji motri svoje rođeno lice u zrcalu:

24 promotri se, ode i odmah zaboravi kakav bijaše.

25 A koji se ogläedÄa u savršenom zakonu slobode i uza nj prione, ne kao zaboravan slušatelj nego djelotvoran izvršitelj, blažen će biti u svem djelovanju svome.

26 Smatra li se tko bogoljubnim, a ne obuzdava svoga jezika, nego zavarava srce svoje, isprazna

je njegova bogoljubnost.

²⁷ Bogoljubnost čista i neokaljana jest: zauzimati se za sirote i udovice u njihovoj nevolji, čuvati se neokaljanim od ovoga svijeta.

2

¹ Braćo moja, vjeru Gospodina našega Isusa Krista slavnoga ne miješajte s pristranošću!

² Dođe li na vaš sastanak čovjek sa zlatnim prstenjem, u sjajnoj odjeći, a dođe i siromah u bijednoj odjeći

³ i vi se zagledate u onoga što nosi sjajnu odjeću te reknete: "Ti lijepo ovdje sjedni!", a siromahu reknete: "Ti stani - ili sjedni - ondje, podno podnožja moga!",

⁴ niste li u sebi pristrano sudili te postali suci što naopako sude?

⁵ Čujte, braćo moja ljubljena: nije li Bog one koji su svijetu siromašni izabrao da budu bogataši u vjeri i baštinici Kraljevstva što ga je obećao onima koji ga ljube?

⁶ A vi prezreste siromaha! Ne tlače li vas upravo bogataši? Ne vuku li vas baš oni na sudove?

⁷ Ne psuju li oni lijepo Ime na vas zazvano?

⁸ Ako doista izvršujete kraljevski zakon po Pismu: Ljubi blišnjega svoga kao sebe samoga, dobro činite;

⁹ ako li ste pristrani, grijeh činite i Zakon vas osuđuje kao prijestupnike.

¹⁰ Ta tko sav Zakon uščuva, a u jednome samo posrne, postao je krivac svega.

¹¹ Jer tko reče: Ne čini preljuba, reče i: Ne ubij. Ako dakle i ne činiš preljuba, a ubiješ, postao si prijestupnik Zakona.

¹² Tako govorite i tako činite kao oni koji imaju biti suđeni po zakonu slobode.

¹³ Jer nemilosrdan je sud onomu tko ne čini milosrđa; a milosrđe likuje nad sudom.

¹⁴ Što koristi, braćo moja, ako tko rekne da ima vjeru, a djela nema? Može li ga vjera spasiti?

¹⁵ Ako su koji brat ili sestra goli i bez hrane svagdanje

¹⁶ pa im tkogod od vas rekne: "Hajdete u miru, grijte se i sitite", a ne dadnete im što je potrebno za tijelo, koja korist?

¹⁷ Tako i vjera: ako nema djela, mrtva je u sebi.

¹⁸ Inače, mogao bi tko reći: "Ti imaš vjeru, a ja imam djela. Pokaži mi svoju vjeru bez djela, a ja ću tebi djelima pokazati svoju vjeru.

¹⁹ Ti vjeruješ da je jedan Bog? Dobro činiš! I đavli vjeruju, i dršću."

²⁰ Hoćeš li spoznati, šuplja glavo, da je vjera bez djela jalova?

²¹ Zar se Abraham, otac naš, ne opravda djelima, kad na žrtvenik prinese Izaka, sina svoga?

²² Vidiš: vjera je surađivala s djelima njegovim i djelima se vjera usavršila

²³ te se ispunilo Pismo koje veli: Povjerova Abraham Bogu i uračuna mu se u pravednost pa prijatelj Božji posta.

²⁴ Gledajte: čovjek se opravdava djelima, a ne samom vjerom.

²⁵ Ne opravda li se slično, djelima, i Rahaba bludnica kad primi glasnike i drugim ih putem izvede?

²⁶ Jer kao što je tijelo bez duha mrtvo, tako je i vjera bez djela mrtva.

3

¹ Neka vas, braćo moja, ne bude mnogo učitelja! Ta znate: bit ćemo strože suđeni.

² Doista, svi mnogo griješimo. Ako tko u govoru ne griješi, savršen je čovjek, vrstan zauzdati i cijelo tijelo.

³ Ubacimo li uzde u usta konjima da ih sebi upokorimo, upravljamo i cijelim tijelom njihovim.

⁴ Evo i lađa: tolike su i silni ih vjetrovi gone, a neznatno ih kormilo upravlja kamo kormilarova volja hoće.

⁵ Tako i jezik: malen je ud, a velikim se može ponositi. Evo: kolicna vatra koliku šumu zapali!

⁶ I jezik je vatra, svijet nepravda jezik je među našim udovima, kalja cijelo tijelo te, zapaljen od pakla, zapaljuje kotač života.

⁷ Doista, sav rod zvijeri i ptica, gmazova i morskih životinja dade se ukrotiti, i rod ih je ljudski ukrotio,

⁸ a jezik - zlo nemirno, pun otrova smrtonosnog - nitko od ljudi ne može ukrotiti.

⁹ Njime blagoslivljamo Gospodina i Oca, njime i proklinjemo ljude na sliku Božju stvorene:

¹⁰ iz istih usta izlazi blagoslov i prokletstvo. Ne smije se, braćo moja, tako događati!

¹¹ Zar vrelo na isti otvor šiklja slatko i gorko?

¹² Može li, braćo moja, smokva roditi maslinama ili trs smokvama? Ni slan izvor ne može dati slatke vode.

¹³ Je li tko mudar i razborit među vama? Neka dobrim življenjem pokaže svoja djela u mudroj blagosti.

¹⁴ Ako u srcu imate gorku zavist i svadljivost, ne uznosite se i ne lažite protiv istine!

¹⁵ Nije to mudrost koja odozgor silazi, nego zemaljska, ljudska, đavolska.

¹⁶ Ta gdje je zavist i svadljivost, ondje je nered i svako zlo djelo.

¹⁷ A mudrost odozgor ponajprije čista je, zatim mirotvorna, milostiva, poučljiva, puna milosrđa i dobrih plodova, postojana, nehinjena.

¹⁸ Plod se pak pravednosti u miru sije onima koji tvore mir.

4

¹ Odakle ratovi, odakle borbe među vama? Zar ne odavde: od pohota što vojuju u udovima vašim?

² Žudite, a nemate; ubijate i hlepitate, a ne možete postići; borite se i ratujete. Nemate jer ne ištete.

³ Ištete, a ne primete jer rđavo ištete: da u pohotama svojim potratite.

⁴ Preljubnici! Ne znate li da je prijateljstvo sa svijetom neprijateljstvo prema Bogu? Tko god dakle hoće da bude prijatelj svijeta, promeće se u neprijatelja Božjega.

⁵ Ili mislite da Pismo uzalud veli: Ljubomorno čezne za duhom što ga nastani u nama?

⁶ A daje on i veću milost. Zato govori: Bog se oholima protivi, a poniznima daje milost.

⁷ Podložite se dakle Bogu! Oduprite se đavlu i pobjeći će od vas!

⁸ Približite se Bogu i on će se približiti vama! Očistite ruke, grešnici! Očistite srca, dvoličnjaci!

⁹ Zakukajte, protužite, proplačite! Smijeh vaš nek se u plač obrati i radost u žalost!

¹⁰ Ponizite se pred Gospodinom i on će vas uzvisiti!

¹¹ Ne ogovarajte, braćo, jedni druge! Tko ogovara ili sudi brata svoga, ogovara i sudi Zakon. A sudiš li Zakon, nisi vršitelj nego sudac Zakona.

¹² Jedan je Zakonodavac i Sudac: Onaj koji može spasiti i pogubiti. A tko si ti da sudiš bližnjega?

¹³ De sada, vi što govorite: “Danas ili sutra otići ćemo u taj i taj grad, provesti ondje godinu, trgovati i zaraditi”,

¹⁴ a ne znate što će sutra biti. Ta što je vaš život? Dašak ste što se načas pojavi i zatim nestane!

¹⁵ Umjesto da govorite: “Htjedne li Gospodin, živjet ćemo i učiniti ovo ili ono”,

¹⁶ vi se razmećete svojim hvastanjima! Svako je takvo hvastanje opako.

¹⁷ Znati dakle dobro činiti, a ne činiti - grijeh je.

5

¹ De sada, bogataši, proplačite i zakukajte zbog

nevolja koje će vas zadesiti!

² Bogatstvo vam istrunu, haljine vaše postadoše hrana moljcima,

³ zlato vam i srebro zarđa i rđa će njihova biti svjedočanstvo protiv vas te će kao vatra izjesti tijela vaša! Zgrnuste blago u posljednje dane!

⁴ Evo: plaća kosaca vaših njiva - koju im uskratiste - viče i vapaji žetelaca dopriješe do ušiju Gospoda nad Vojskama.

⁵ Raskošno ste na zemlji i razvratno živjeli, utoviste srca svoja za dan klanja!

⁶ Osudiste i ubiste pravednika: on vam se ne suprotstavlja!

⁷ Strpite se dakle, braćo, do Dolaska Gospodnjega! Evo: ratar iščekuje dragocjeni urod zemlje, strpljiv je s njime dok ne dobije kišu ranu i kasnu.

⁸ Strpite se i vi, očvrsnite srca jer se Dolazak Gospodnji približio!

⁹ Ne tužite se jedni na druge da ne budete osuđeni! Evo: sudac stoji pred vratima!

¹⁰ Za uzor strpljivosti i podnošenja zala uzmite, braćo, proroke koji su govorili u ime Gospodnje.

¹¹ Eto: blaženima nazivamo one koji ustrajaše. Za postojanost Jobovu čuste i nakanu Gospodnju vidjeste jer milostiv je Gospodin i milosrdan!

¹² Prije svega, braćo moja, ne zaklinjite se ni nebom ni zemljom, ni ikojom drugom zakletvom. Vaše "da" neka bude "da", i "ne" - "ne", da ne padnete pod sud.

¹³ Pati li tko među vama? Neka moli! Je li tko radostan? Neka pjeva hvalospjeve!

¹⁴ Boluje li tko među vama? Neka dozove

starješine Crkve! Oni neka mole nad njim mažući ga uljem u ime Gospodnje

¹⁵ pa će molitva vjere spasiti nemoćnika; Gospodin će ga podići, i ako je sagriješio, oprostit će mu se.

¹⁶ Ispovijedajte dakle jedni drugima grijeha i molite jedni za druge da ozdravite! Mnogo može žarka molitva pravednikova.

¹⁷ Ilija bijaše čovjek baš kao i mi; usrdno se pomoli da ne bude kiše i kiše nije bilo na zemlji tri godine i šest mjeseci.

¹⁸ Zatim se ponovno pomoli te nebo dade kišu i zemlja iznese urod svoj.

¹⁹ Braćo moja, odluta li tko od vas od istine pa ga tkogod vrati,

²⁰ znajte: tko vrati grešnika s lutalačkog puta njegova, spasit će dušu njegovu od smrti i pokriti mnoštvo grijeha.

Sveta Biblija
The Holy Bible in the Croatian language, translated
by Ivan Šarić Sarajevo

Public Domain

Language: Hrvatski (Croatian)

2019-12-16

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source
files dated 31 Aug 2023

814ebc92-1eb7-5ca7-a82b-7435e80342a7